

Downloaded via the EU tax law app / web

C-360/06. sz. ügy

Heinrich Bauer Verlag Beteiligungs GmbH

kontra

Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg

(a Finanzgericht Hamburg [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Letelepedés szabadsága – Adójogszabályok – Társasági adó – Tűketársaságban fennálló jegyzetlen részesedés értékelése”

Az ítélet összefoglalása

Személyek szabad mozgása – Letelepedés szabadsága – Adójogszabályok – Vagyonadó

(EGK-Szerződés, 52. cikk (kétféleképpen az EK-Szerződés 52. cikke, jelenleg, módosítást követően EK 43. cikk) és 58. cikk (kétféleképpen az EK-Szerződés 58. cikke, jelenleg EK 48. cikk)

Érvényes igazolás hiányában az EGK-Szerződés 52. cikkével (kétféleképpen az EK-Szerződés 52. cikke, jelenleg, módosítást követően EK 43. cikk) és az EGK-Szerződés 58. cikkével (kétféleképpen az EK-Szerződés 58. cikke, jelenleg EK 48. cikk) ellentétes valamely tagállam olyan adójogszabályának az alkalmazása, amely a tűketársaság jegyzetlen részesedéseinek azon vagyonadó megállapítása céljából történő értékelésekor, amelynek a fenti tűketársaság anyavállalata a kötelezettje, magasabb értéket tulajdonít az e társaságnak a más tagállamban letelepedett személyegyesítő társaság tűkéjében fennálló részesedése esetén, mint az érintett tagállamban letelepedett személyegyesítő társaságban fennálló részesedése esetén, feltéve azonban, hogy ez a részesedés lehetővé teszi számára, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon a más tagállamban letelepedett személyegyesítő társaság döntéseire, és meghatározza annak tevékenységét.

Ugyanis, mivel az ilyen eltérő bánásmód adóhátrányt okoz az említett tűketársasággal teljes mértékben rendelkező anyavállalat számára, ez visszatarthatja az előbbi attól, hogy más tagállamban letelepedett személyegyesítő társaság tűkéjében részesedést szerezzen.

Az adózási rendszer koherenciája biztosításának szükségessége nem igazolhatja az ilyen jogszabályból eredő korlátozást, amennyiben az ilyen igazolásra alapított érvek kizárólag akkor helytállóak, ha közvetlen kapcsolat állapítható meg az adott adóelőny és az ezen előnynek valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között.

Egyébiránt az adóellenőrzések hatékonyságára alapított érvelés sem igazolhatja az ilyen jogszabályt, mivel az adóhatóságok maguktól az érintett adóalanyoktól is kérhetik azon bizonyítékokat, amelyeket szükségesnek tartanak az ezen adóalanyoknak a más tagállamokban letelepedett társaságokban fennálló részesedése értékének kiszámításához.

(vö. 31–33., 37., 39–42. pont és a rendelkezés rész)

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2008. október 2.(*)

„Letelepedés szabadsága – Adójogszabályok – Társasági adó – Tűketársaságban fennálló jegyzetlen részesedés értékelése”

A C-360/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Finanzgericht Hamburg (Németország) a Bírósághoz 2006. szeptember 5-én érkezett, 2006. augusztus 11-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH**

és

a **Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg**

között,

a **Heinrich Bauer Verlag KG**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, L. Bay Larsen (előadó), J. Makarczyk, J.-C. Bonichot és C. Toader bírák,

előtanácsnok: V. Trstenjak,

hivatalvezető: Fülöp B. tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. november 8-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH képviselőjében R. Scheidmann Steuerberater, segítőtje: K. Eicker és R. Obser Rechtsanwälter,
- a Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg képviselőjében M. Fromm, meghatalmazotti minőségben,

- a német kormány képviselőjében M. Lumma, segít?je: C. Blaschke, meghatalmazotti min?ségben,
- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében R. Lyal és W. Mölls, meghatalmazotti min?ségben,

a f?tanácsnok indítványának a 2008. január 10?i tárgyaláson történt meghallgatását követ?en, meghozta a következ?

Ítéletet

1 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelem az EGK?Szerz?dés 52. cikkének (kés?bb az EK?Szerz?dés 52. cikke, jelenleg, módosítást követ?en EK 43. cikk) és az EGK?Szerz?dés 58. cikkének (kés?bb az EK?Szerz?dés 58. cikke, jelenleg EK 48. cikk) értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Heinrich Bauer Verlag BeteiligungsGmbH (a továbbiakban: HBV) és a Finanzamt für Großunternehmen in Hamburg (a továbbiakban: Finanzamt) között folyamatban lév? jogvita keretében terjesztették el?, amelynek tárgya a HBV két külföldön letelepedett társaságban fennálló részesedése értékének a HBV anyavállalatát, a Heinrich Bauer Verlag KG?t (a továbbiakban: HB) az 1988?as adóévben terhel? vagyonadó összegének meghatározása céljából történ? megállapítása.

Jogi háttér

3 Az el?zetes döntéshozatal iránti kérelemb?l kiderül, hogy a német jog értelmében a nem jegyzett t?ketársaságok részesedésének a vagyonadó megállapítása céljából történ? értékelése során e t?ketársaságok külföldi személyegyesít? társaságokban fennálló részesedéseit piaci értéken kell értékelni, míg a belföldi személyegyesít? társaságokban fennálló részesedésének értékelése kizárólag a vagyoni érték alapján történik. Ha a piaci érték a becslést megel?z? egy évnél nem régebben történt eladásokból nem állapítható meg, akkor azt az érintett társaság vagyona és jövedelmi kilátásai alapján kell meghatározni.

Az alapeljárás és az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés

4 A HBV németországi székhely?, t?zsdén nem jegyzett t?ketársaság. Teljes t?kéjével az anyavállalat, a HB rendelkezik.

5 A HBV részesedéssel rendelkezik külföldi betéti társaságokban, így az 1986?ban alapított spanyol Bauer Ediciones Sociedad en Comandita Madrid (a továbbiakban: HBE) társaságban és az osztrák Basar Zeitungs-und Verlagsgesellschaft mbH und Co. KG Wien (a továbbiakban: WBC) társaságban, melynek az összes részesedését megszerezte 1988?ban.

6 A HBV részesedéseinek értékét az 1988?as adóévre azon vagyonadó összegének megállapítása céljából kellett értékelni, melynek a HB az adóalanya.

7 A Finanzamt a fenti értékeléshez nem kizárólag a HBE és a WCB társaság vagyoni – azaz anyagi ? értékét vette figyelembe, hanem annak jövedelmi kilátásait is.

8 A HBV a Finanzamt határozatával szemben a Finanzgericht Hamburghoz fordult, arra hivatkozva, hogy kizárólag a társaságok vagyoni értékét kellett volna figyelembe venni. Ellentétes lenne továbbá a rendszer logikájával, hogy a belföldi személyegyesít? társaságok esetén kizárólag a vagyoni értéket értékeljék, míg a külföldi személyegyesít? társaságok esetén ne csak a

vagyoni értéket vegyék figyelembe, hanem a jövedelmi kilátásaikat is; e két tényez? együtt a piaci vagy forgalmi értéknek felel meg.

9 A HBV?nek a HBE?ben fennálló részesedését illet?en a Finanzgericht Hamburg megállapítja, hogy a társaságban fennálló részesedés értékelésének abból a szempontból eltér? módszere, hogy ez utóbbi belföldi?e vagy külföldi, különböz? értékek megállapításához vezet, amely közvetlenül visszatükröz?dik a vagyonadó címén fizetend? adóteher összegében. Így tehát az a tény, hogy a külföldi társaságban fennálló részesedés értékelése magasabb értéken történik, mint a belföldi társaságban fennálló részesedése, a letelepedés szabadságának korlátozásához vezethet.

10 A kérdést el?terjeszt? bíróság szerint ilyen korlátozás csak akkor engedhet? meg, ha az EGK?Szerz?déssel összeegyeztethet?, jogos célt követ. Márpedig a bíróság nem lát a leírt egyenl?tlen bánásmódot igazoló célt.

11 A HBV?nek a WBC?ben fennálló részesedését illet?en a Szerz?dés 52. cikkének (1) bekezdése szerinti letelepedési szabadság megsértése nem merülhet fel az 1988?as évre vonatkozóan, mivel az Osztrák Köztársaság csak 1995. január 1?je óta tagja az Európai Uniónak. Ugyanez vonatkozik az 1992. május 2?án aláírt, az Európai Gazdasági Térségr?l szóló megállapodásra (HL 1994. L 1., 3. o., a továbbiakban: EGT?Megállapodás) is, melynek ez az állam részese, de amely csak 1994. január 1?jén lépett hatályba.

12 A t?ke szabad mozgását sem veszélyeztetheti továbbá e szabályozás, az e területre vonatkozó, a vitatott id?szakban hatályos rendelkezésekkel ugyanis nem ellentétes a belföldi személyegyesít? társaságban fennálló részesedés, valamint a más tagállamban vagy harmadik államban letelepedett személyegyesít? társaságban fennálló részesedés eltér? értékelése.

13 E körülmények között a Finanzgericht Hamburg az eljárást felfüggesztette, és el?zetes döntéshozatal céljából a következ? kérdést terjesztette a Bíróság elé:

„Ellentétes?e a [...] Szerz?dés 52. cikkének és 58. cikkének együttes rendelkezéseivel, ha t?ketársaságban fennálló jegyzetlen részesedés értékelésekor a belföldi személyegyesít? társaságban fennálló részesedés értékelése alacsonyabb értéken történik, mint a más tagállambeli személyegyesít? társaságban fennálló részesedés értékelése?”

El?zetes megjegyzés

14 A Finanzamt észrevételeiben kifejti, hogy a kérdést el?terjeszt? bíróság tévedett a Szerz?dés alapvet? szabadságai tiszteletben tartására a t?zsdén nem jegyzett t?ketársaságok részesedéseinek értékelésének német rendszere által gyakorolt hatást illet?en. Valójában nem áll fenn sem közvetlen, sem közvetett hátrányos megkülönböztetés, mivel adójogi szempontból a jövedelmi tényez?ket mind a belföldi részesedés, mind pedig a külföldi részesedés esetén figyelembe veszik.

15 E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy a Bíróságnak nem az a feladata, hogy értelmezze a nemzeti jogszabályokat, hanem hogy a közösségi bíróságok és a nemzeti bíróságok közötti hatáskörmegosztás keretében figyelembe vegye azon ténybeli és jogszabályi környezetet, amelybe az el?zetes döntéshozatalra el?terjesztett kérdés illeszkedik, ahogyan az az el?zetes döntéshozatalra utaló határozatban meghatározásra került (lásd a C?475/99. sz. Ambulanz Glöckner ügyben 2001. október 25?én hozott ítélet [EBHT 2001., I?8089. o.] 10. pontját, valamint a C?153/02. sz. Neri?ügyben 2003. november 13?án hozott ítélet [EBHT 2003., I?13555. o.] 34. és 35. pontját.

16 Ezért tehát a Finanzgericht Hamburg által az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban megjelölt ténybeli és jogszabályi keretek között kell az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdést megvizsgálni.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

17 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a közvetlen adók ugyan a tagállamok hatáskörébe tartoznak, ez utóbbiak azonban e hatáskörüket a közösségi jog tiszteletben tartásával kötelesek gyakorolni, és tartózkodniuk kell minden, az állampolgárságon alapuló hátrányos megkülönböztetéstől (lásd különösen C-251/98. sz. Baars-ügyben 2000. április 13-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-2787. o.] 17. pontját és a C-105/07. sz. Lammers & Van Cleef ügyben 2008. január 17-én hozott ítélet [az EBHT-ban még nem tették közzé] 12. pontját).

18 A HBV-nek a WBC-ben fennálló részesedését illetően a német kormány és az Európai Közösségek Bizottsága fenntartja, hogy az 1988-as adóévre vonatkozóan nem lehet az alapvető szabadságokra hivatkozni, mivel az Osztrák Köztársaság még nem volt az Európai Közösség tagja, és az EGT-Megállapodást sem írták még alá.

19 A HBV-nek a HBE-ben fennálló részesedését illetően a német kormány fenntartja, hogy ebben az esetben a letelepedés szabadsága nem vehető számításba, mivel a HBV spanyolországi kötelezettségvállalásai nem ezen szabadság gyakorlásának hatálya alá tartoznak, hanem inkább a szabad tőkemozgás keretén belül végzett egyszeri tőkebefektetés hatálya alá.

20 A fenti kormány szerint a HBV-nek a HBE-ben betéti társaság kültagjakénti minőségben fennálló részesedése nem teszi lehetővé az első társaság számára azt, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon a spanyol társaság tevékenysége felett. Éppen ellenkezőleg, a HBV ki van zárva a döntéshozatali folyamatból és a HBE harmadik személyekkel szembeni képviselőtől. Márpedig kizárólag az érintett tagállam állampolgárának valamely más tagállamban letelepedett társaság tőkéjében fennálló olyan részesedése esetén lehet a letelepedés szabadságáról beszélni, amely lehetővé teszi számára, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon e társaság döntéseire és meghatározza annak tevékenységét.

21 A HBV-nek a WBC-ben fennálló részesedését illetően meg kell vizsgálni, hogy a Szerződésnek a letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezései és különösen a Szerződés 52. és 58. cikke alkalmazható-e ilyen helyzetre.

22 E tekintetben a német kormányhoz, a Bizottsághoz és a főtanácsnok indítványának 49. pontjához hasonlóan fontos emlékeztetni arra, hogy egyrészt az Osztrák Köztársaság csak 1995. január 1-je óta tagja a Közösségnek, és másrészt az EGT-Megállapodás csak 1994. január 1-jén lépett hatályba.

23 Ebből következik, hogy sem a Szerződés 52. és 58. cikke szerinti letelepedés szabadsága, sem az EGT-Megállapodás 31. cikkének megfelelő rendelkezése nem volt alkalmazható a HBV-nek a WBC-ben fennálló részesedésének értékelésére.

24 A HBV-nek a HBE-ben fennálló részesedését illetően szintén meg kell vizsgálni, hogy a Szerződés 52. és 58. cikke alkalmazható-e ilyen helyzetre.

25 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a letelepedés szabadsága, amelyet a Szerződés 52. cikke elismer a tagállamok állampolgárai számára, és amely ugyanolyan feltételek mellett biztosítja számukra gazdasági tevékenység önálló vállalkozóként történő megkezdésére és folytatására a jogot, mint amelyeket a letelepedés országának joga a saját állampolgáira előír, a

Szerződés 58. cikkével összhangban magában foglalja azt, hogy a valamely tagállam jogszabályai alapján létrehozott olyan társaságok, amelyek létesítő okirat szerinti székhelye, központi ügyvezetése vagy üzleti tevékenységének fő helye a Közösség területén található, jogosultak tevékenységüket az érintett tagállamban leányvállalat, fióktelep vagy képviselő útján gyakorolni. A társaságokra vonatkozóan fontos ezzel kapcsolatban megjegyezni, hogy a fenti értelemben vett székhelyük valamely állam jogrendjéhez való – a természetes személyek állampolgárságához hasonló – kapcsolódásuk meghatározását szolgálja (lásd különösen a C-141/99. sz. AMID-ügyben 2000. december 14-én hozott ítélet [EBHT 2000., I-11619. o.] 20. pontját).

26 Azt is fontos pontosítani, hogy habár a letelepedés szabadságáról szóló rendelkezések célja – megfogalmazásuk alapján –, hogy nemzeti bánásmódot biztosítsanak a fogadó tagállamban, e rendelkezésekkel ellentétes az is, ha a származási állam megakadályozza valamely állampolgárának vagy valamely – egyébként a Szerződés 58. cikkében szereplő meghatározásnak megfelelően, a joga szerint létrehozott – társaságnak valamely más tagállamban történő letelepedését (lásd a fent hivatkozott AMID-ügyben hozott ítélet 21. pontját).

27 Az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban a Szerződés letelepedés szabadságára vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá tartoznak azon nemzeti rendelkezések, amelyek az érintett tagállam állampolgárának vagy ott létrehozott társaságnak valamely más tagállamban letelepedett társaság tőkéjében fennálló olyan részesedésére vonatkoznak, amely lehetővé teszi számára, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon a társaság döntéseire, és meghatározza annak tevékenységét (lásd a C-347/04. sz. Rewe Zentralfinanz ügyben 2007. március 29-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-2647. o.] 22. és 70. pontját, valamint a C-231/05. sz. Oy AA ügyben 2007. július 18-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-6373. o.] 20. pontját).

28 A kérdést elterjesztő bíróság feladata annak ellenőrzése, hogy valóban ez az eset áll-e fenn az alapügyben.

29 Mindenesetre célszerű emlékeztetni arra, hogy különösen ez a helyzet áll fenn akkor, ha valamely belföldi társaság más tagállamban letelepedett társaság tőkéjében 100%-os részesedéssel rendelkezik, vagy még inkább akkor, ha valamely tagállamban székhellyel rendelkező társaságban fennálló valamennyi részesedés közvetlen vagy közvetett módon egyetlen, más tagállamban lakó család tagjainak a tulajdonában áll, és e családtagok ugyanazon érdekeket követik, a társaság közgyűlésén közös megegyezéssel és azonos képviselő közreműködésével hozzák meg a társaságra vonatkozó döntéseket, és ők határozzák meg a társaság tevékenységét (lásd a fent hivatkozott Rewe Zentralfinanz ügyben hozott ítélet 23. pontját, valamint a C-298/05. sz. Columbus Container Services ügyben 2007. december 6-án hozott ítélet [EBHT 2007., I-10451. o.] 13., 14. és 31. pontját).

30 Amennyiben a HBV-nek a HBE-ben fennálló részesedése a Szerződés letelepedés jogára vonatkozó rendelkezéseinek hatálya alá vonja az első társaságot, meg kell vizsgálni, hogy a Szerződés 52. és 58. cikkével ellentétes-e valamely tagállam olyan adójogszabályának az alkalmazása, amely a két társaság jegyzetlen részesedéseinek értékelésekor magasabb értéket tulajdonít az ez utóbbinak a más tagállamban letelepedett személyegyesítő társaság tőkéjében fennálló részesedése esetén, mint az érintett tagállamban letelepedett személyegyesítő társaságban fennálló részesedése esetén.

- 31 Jelen esetben egy németországi székhelyű társaság adójogi helyzete, amely a HBV-hez hasonlóan olyan, más tagállamban letelepedett személyegyesített társaság tőkéjében rendelkezik részesedéssel, mint a HBE, amint a kérdést elterjesztő bíróság rámutatott, hátrányosabb azon vagyonadó tekintetében, amelynek a fenti társaság anyavállalata a kötelezettje, mint amelyben akkor lenne, ha a fenti személyegyesített társaság székhelye Németországban lenne.
- 32 Következésképpen az ilyen eltérő bánásmód adóhátrányt okoz az olyan társaság számára, mint a HB, amely a HBV anyavállalata.
- 33 Ezen eltérésre és arra a tényre figyelemmel, hogy a HBV teljes mértékben a fenti anyavállalat tulajdonában áll, e bánásmód visszatarthatja ez utóbbit attól, hogy más tagállamban letelepedett személyegyesített társaság tőkéjében részesedést szerezzen (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Rewe Zentralfinanz ügyben hozott ítélet 31. pontját).
- 34 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a letelepedési szabadság korlátozása csak akkor igazolható, ha az a Szerződéssel összeegyeztethető jogos célt szolgál, és azt közérdeken alapuló kényszerítő ok igazolja. Azonban ebben az esetben is elengedhetetlen, hogy az alkalmas legyen az elérni kívánt cél megvalósításának biztosítására, és ne lépje túl az e cél eléréséhez szükséges mértéket (lásd különösen a C-436/00. sz., X és Y ügyben 2002. november 21-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10829. o.] 49. pontját).
- 35 A Finanzamt azzal érvel, hogy a HBE társaság vagyoni értékének a jövedelmi kilátások figyelembevételével történő meghatározása adójogi koherenciai okokból, a hasonló ténybeli helyzetek adózása egységességének biztosítása érdekében szükséges. Ha ugyanis a HBV részesedésének értékelésekor nem vennék figyelembe a jövedelmi kilátásokat, elnyben részesülnének a külföldi társaságokban fennálló részesedések.
- 36 A német kormány fenntartja, hogy a vitatott szabályozást mindenképpen igazolják a más tagállamokban letelepedett társaságokban fennálló részesedés értékének kiszámítására vonatkozó, igazgatási jellegű gyakorlati nehézségek.
- 37 A Finanzamt által elterjesztett igazolást illetően fontos megjegyezni, hogy az adózási rendszer koherenciája biztosításának szükségessége igazolhatja a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok gyakorlásának korlátozását. Az ilyen igazolásra alapított érvek azonban kizárólag akkor helytállóak, ha közvetlen kapcsolat állapítható meg az adott adóellenőrzés és az ezen ellenőrzés valamely meghatározott adóteherrel történő kiegyenlítése között (lásd különösen a fent hivatkozott Rewe Zentralfinanz ügyben hozott ítélet 62. pontját és a C-433/06. sz. Hollmann-ügyben 2007. október 11-én hozott ítélet [EBHT 2007., I-8491. o.] 56. pontját).
- 38 Az alapügyben szereplő vagyonadót illetően márpedig nem bizonyították, hogy létezik-e az adófizetés helye szerinti tagállamban letelepedett személyegyesített társaság tőkéjében fennálló részesedéshez kapcsolódó adóellenőrzés és az ennek megfelelő adóteher között közvetlen kapcsolat.
- 39 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az olyan korlátozás, mint amilyen az alapügyben szereplő adójogszabályból fakad, nem indokolható a nemzeti adózási rendszer koherenciája biztosításának szükségességével.
- 40 A német kormány által elterjesztett érvet illetően emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság számos alkalommal megállapította, hogy az adóellenőrzések hatékonysága olyan nyomós közérdek, amely igazolhatja a Szerződés által biztosított alapvető szabadságok korlátozását (lásd a C-386/04. sz. Centro di Musicologia Walter Stauffer ügyben 2006. szeptember 14-én hozott

ítélet [EBHT 2006., I?8203. o.] 47. pontját).

41 Feltételezve akár, hogy a közvetlen adóztatás területén a tagállamok illetékes hatóságainak kölcsönös segítségnyújtásáról szóló, 1977. december 19?i 77/799/EGK tanácsi irányelv (HL L 336., 15. o.; magyar nyelv? különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 63. o.) nem alkalmazható az alapügyre, ez a körülmény nem igazolhatja azt, hogy a más tagállamokban letelepedett társaságokban fennálló részesedés értékének kiszámítási módja az érintett tagállamban letelepedett társaságokban fennálló részesedés értékének kiszámítási módjához képest hátrányosabb módon történjék. Az adóhatóságok ugyanis maguktól az érintett adóalanyoktól is kérhetik azon bizonyítékokat, amelyeket szükségesnek tartanak az ezen adóalanyoknak a más tagállamokban letelepedett társaságokban fennálló részesedése értékének kiszámításához (lásd ebben az értelemben a C?464/05. sz., Geurts és Votgen ügyben 2007. október 25?én hozott ítélet [EBHT 2007., I?9325. o.] 28. pontját).

42 A fentiekre tekintettel az el?terjesztett kérdésre következésképpen azt a választ kell adni, hogy érvényes igazolás hiányában a Szerz?dés 52. és 58. cikkével ellentétes valamely tagállam olyan adójogszabályának az alkalmazása, amely a t?ketársaság jegyzetlen részesedéseinek olyan körülmények esetén történ? értékelésekor, mint amelyek az alapügyben is szerepelnek, magasabb értéket tulajdonít az ez utóbbinak a más tagállamban letelepedett személyegyesít? társaság t?kéjében fennálló részesedése esetén, mint az érintett tagállamban letelepedett személyegyesít? társaságban fennálló részesedése esetén, feltéve azonban, hogy ez a részesedés lehet?vé teszi számára, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon a más tagállamban letelepedett személyegyesít? társaság döntéseire, és meghatározza annak tevékenységét.

43 Az ügy irataira tekintettel mindenestre célszer? megjegyezni, hogy az EGK?Szerz?dés 67. cikkének (1) bekezdése (kés?bb az EK?Szerz?dés 67. cikkének (1) bekezdése, melyet az Amszterdami Szerz?dés hatályon kívül helyezett) nem foglalta magában azt, hogy az átmeneti id?szak végére el kell törölni a t?kemozgatásra vonatkozó korlátozásokat, ezek eltörlése ugyanis az EGK?Szerz?dés 69. cikke és 70. cikkének (1) bekezdése (kés?bb az EK?Szerz?dés 69. cikke, illetve 70. cikke, melyeket az Amszterdami Szerz?dés hatályon kívül helyezett) alapján elfogadott, a Szerz?dés 67. cikkének végrehajtásáról szóló, 1988. június 24?i 88/361/EGK tanácsi irányelvb?l (HL L 178., 5. o.; magyar nyelv? különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 10. o.) adódik (lásd a C?484/93. sz., Svensson és Gustavsson ügyben 1995. november 14?én hozott ítélet [EBHT 1995., I?3955. o.] 5. és 6. pontját). Márpedig ezt az irányelvet – a 6. cikkének (1) bekezdése értelmében – legkés?bb 1990. július 1?jéig, azaz az alapügyben szerepl? id?pont utánig kellett a nemzeti jogba átültetni.

A költségekr?

44 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vev? felek számára a kérdést el?terjeszt? bíróság el?tt folyamatban lév? eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekr?l. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthet?k meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következ?képpen határozott:

Érvényes igazolás hiányában az EGK?Szerz?dés 52. cikkével (kés?bb az EK?Szerz?dés 52. cikke, jelenleg, módosítást követ?en EK 43. cikk) és az EGK?Szerz?dés 58. cikkével (kés?bb az EK?Szerz?dés 58. cikke, jelenleg EK 48. cikk) ellentétes valamely tagállam olyan adójogszabályának az alkalmazása, amely a t?ketársaság jegyzetlen részesedéseinek olyan körülmények esetén történ? értékelésekor, mint amelyek az alapügyben is szerepelnek, magasabb értéket tulajdonít az ez utóbbinak a más tagállamban letelepedett személyegyesít? társaság t?kéjében fennálló részesedése esetén, mint az érintett tagállamban letelepedett személyegyesít? társaságban fennálló részesedése esetén, feltéve

azonban, hogy ez a részesedés lehetővé teszi számára, hogy irányítást biztosító befolyást gyakoroljon a más tagállamban letelepedett személyegyesítő társaság döntéseire, és meghatározza annak tevékenységét.

Aláírások

* Az eljárás nyelve: német.